

видѣ Иисѹса, паднà на лицѣ то си дѣл, и молешемсѧ, и дѣмаше: Гдѣ, ако щеши, молеши да ме ѿчистиши.

13 И Иисѹсъ си прострѣ ржка та, и пофандо го, и рече: щемъ, ѿчистише, и тόмъ часъ се махнà ѿ негѡ проказа та.

14 И той мѣ заповѣда да не каже никомъ: но иди та се покажи на сващеннитатъ, и принеси даръ за ѿчищеніе то си, каквото є заповѣдалъ Мѡисей, за свидѣтельство нимъ.

15 И по многѡ се прочищаши за него: и сокирахасе много народа да слышатъ, и да се исцѣлаватъ ѿ негѡ ѿ болестіи те си.

16 Но той ѿходиша въ пустынѧ, та се молеше.

17 И видѣ въ єдинъ ѿ дніи те, и той оѹчеше: и седѣха Фарисеи те и законочители те, които бѣха дошли ѿ сїкое сѣло Галілѣйско и Іудејско и Іерасалимско: и сила та Господна ги исцѣлаваше.

18 И єто, мѣжїе носеха на ѕдрѣ єдногѡ человѣка, които бѣше разслабленъ: и искаха да го внесатъ, и да го тѣратъ предъ негѡ.

19 И понеже не найдоха ѿ гдѣ да го внесатъ, заради народатъ, качиша горе на покроватъ, и презъ керамиды те го спустнѧха дѣл съ ѕдѣратъ на срѣдъ предъ Иисѹса.

20 И Иисѹсъ като имъ видѣ вѣра та, рече на разслабленныхъ: человѣче, прощаватъ ти се грѣховѣ тѣ.

21 И фанаха книжницы те и Фарисеи те да помышлѣватъ, и да говоратъ: кой є той щото хѣли; кой може да прощава грѣхове, токмо єдинъ Гѣзъ:

22 И Иисѹсъ като разгмѣ помышленія та имъ, ѿговори, и рече имъ: що помышлѣвате въ сердца та си;

23 Шо є по лѣснѣ да рече нѣккой: прощаватъ ти се грѣховѣ тѣ: илly да рече: стань та ходи;

24 Но да познаете, защо Сынъ человѣческій имъ власть да прощава грѣхове на землѣ та, (рече на разслабленныхъ:) тѣкѣ дѣмамъ, стань та си землї ѕдѣратъ и иди си въ кѣща та.

25 И той часъ стана предъ нимъ, и като зѣ ѕнова на което лежеше, ѿиде си въ кѣща та, слава Гоѓа.

26 И созѣ страхъ сїчки тѣ, и говореха: че видѣхме многѡ чѣдны работы днѣсь.

27 И послѣ изалѣзе вѣнъ, и видѣ єдногѡ гюмрѣкіа, имѣ то мѣ Левій, които седѣше на гюмрѣкійница та, и рече мѣ: єла по мене.

28 И той като ѿстави сїчикото, стана и ѿиде слѣдъ негѡ.